

Kviksilivurnøgðin hjá okkara børnum størri enn aðrastaðni:

Føroysk børn við í altjóða kanning

Deildin fyri Arbeids- og Almannaheisluskipar fyrri kanningini, sum er gjørd í samstarv við umhvørvismedisinsku deildina í Odense og deildina fyri almannahælsu í Tokyo

Í hesum døgum fer umfevnandi kanning av sjeý ára gomlum børnum fram á Landssjúkrahúsinum.

Kanningin snýr seg um at staðfesta um samband er millum ta kviksilivurnøgð, ið hesi børn vóru fyrri í móðurlívi og heilsustøðuna síðani.

Stór undirtøka

Í tíðarskeiðnum mars 1986 til 31. desember 1987, fingur flest allar barnakonur, sum komu á sjúkrahúsin í Føroyum at eiga, í boði at luttaka í eini granskingarætlan, sum hevði til endamálið at kanna, um samband er millum kviksilivurnøgð og heilabúningina fyrstu árin.

Pál Weihe, yvirlækni á deildini fyri Arbeids- og Almannaheisluskipar, sigur við Sosialin, at luttøkan var stór.

- Vit fingur kannað blóð úr nalvastroninum og samstundis kannað hár frá mammuni. Tilsamans 1023

kanningar vóru gjørdar.

- Miðalkonsentratióin av kviksilivurnøgðin í nalvastronni vísir, at henda var á leið 20 ferðir hægri hjá føroyskum børnum í sammeting við t.d. dansk børn.

Eisini var kviksilivurnøgðin í hárunum hjá mammunum ógvuliga høgt.

- Av tí at vit spurdu mammurnar, sum komu inn at eiga, hvat tær vanliga ótu til døgurð, bar til at staðfesta, at samband var millum talið av grinda-dögurðum og kviksilivurnøgðin.

Føroysk børn munandi hægri kviksilivurnøgð

Samanumtikið sýndu kanningarúrslitini, at miðalkviksilivurnøgðin hjá føroyskum børnum er munandi hægri enn hjá børnum í grannalondum okkara. Har orsökini fyrst og fremst er kviksilivurnøgðin hjá

grind.

- Tá børnini, sum eru við í kanningini, vóru árgomul, gjørdur heilsusystirnar í Føroyum eina meting av heilsustøðu og búning hjá hesum børnum.

Hesar kanningar av teimum árgomlu góvu ongur ábendingar um, at samband er millum kviksilivurnøgð og búningargist, sigur Pál Weihe.

Í ár er kanningin á Landssjúkrahúsinum í tíðarskeiðnum 11. apríl til 25. juni. Átlanin er eisini at skipa fyrri kanningum á sjúkrahúsinum í Klaksvík og á Tvøroyri.

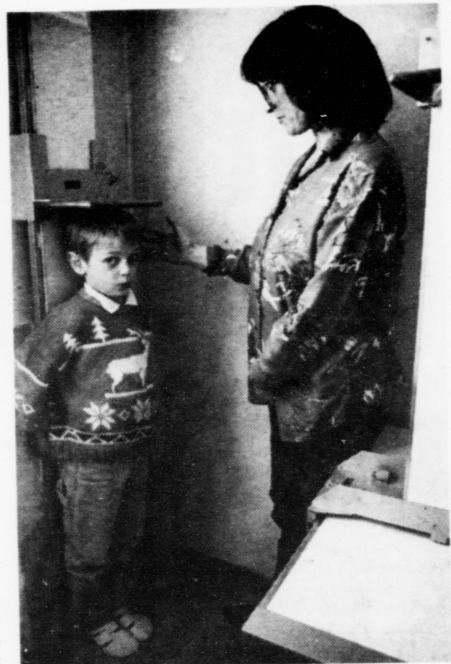
Tíðarkrevjandi

Talan er um nágreiniligar heilsukanningar, serliga av nervalagnum. Ein kanning

Kristianna Rein, laborantur, klippir nøkur hár av hóvðinum hjá Beintu, sum skal kannast fyrri kviksilivurnøgð

varar í umleið fimm tímar, so hon setur krøv til børnini,

Nicolina Sørensen, lækni, mætir her hvussu nógv hesin garpur er vaksin síðani seinastu kanning

sum kortini hava verið ógvuliga tolin, sigur Pál Weihe.

Umframt nervalagið, so verða t.d. sansirir, hoyrnar, eyguni, litsansurin, sjónarringur og sjónstyrki kannað. Eisini verður elektriska virksemd í heilanum - tá hoyrn og sjón verða stumbrað - kannað.

Sálarfrøðiligar kanningar vera eisini gjørdar, har børnini fáa ymsar smærri uppgávur at loysa, eins og tey skulu loysa telduuppgávur.

Mamman fær ymsk spurnarbløð viðvíkjandi heilsustøðuni hjá barninum, umhvørvið hjá sær sjálvari og barninum, sum hon skal svara, og at enda verða nøkur hár klipt av børnunum,

umframt við blóðroynd verður tikin.

Í samband við kanningarnar í lötuni, eru tveir læknar úr Tokyo í Føroyum. Hesir eru K. Murata, doktari og F. Okajima, sum starvast á almannahælsudeildini á universitetinum í Tokyo. Nicolina Sørensen, lækni, Hervør Henriksen, fysioterapeutur, Rasmus Dahl og Trinemia Johannesen, laborantur.

Fróði Debes, sálarfrøðingur og Roberta White, neuropsykologur í Boston, standa fyrri sálarfrøðiligu kanningunum, og Kristianna Rein, laborantur samskipar arbeiðið.

Úrslit um eitt ár

Pál Weihe væntar, at tey hava úrslit av kanningini, um samband er millum kviksilivurnøgð og heilsuviðurskiptunum hjá børnunum, umleið eitt ár eftir, at síðstu kanningarnar eru gjørdar.

Úr Japan eru Murata, doktari og Okajima komin longu leiðina til Føroyar at taka lut í kanningini. Tey hav her tikið blóðroynd av Beintu

Dagny

